

Korybko Timofei Bordachevovi: Máte pravdu, že rozšíření NATO je hrozbou pro USA

 infokurýr.cz/n/2023/07/15/korybko-timofei-bordachevovi-mate-pravdu-ze-rozsireni-nato-je-hrozbou-pro-usa

kurýr

15. července 2023

Slova tohoto váženého odborníka jsou pravdivá poté, co Kyjev neudělal žádný hmatatelný pokrok ve vstupu do NATO navzdory hřebu vedoucímu k summitu tento týden. Jeho de facto vojensko-politické vztahy s blokem byly jednoduše formalizovány, zatímco členové povrchně opakovali svou rétoriku o tom, že se jednoho dne bude moci připojit, jakmile budou splněny nejasné podmínky a všichni se na nich dohodnou. Pragmatická frakce politické byrokracie USA jasně porazila tu ideologickou, která chtěla, aby se Ukrajina okamžitě stala členem.

Programový ředitel klubu Valdai Timofei Bordachev zveřejnil ve středu v RT článek o tom, „proč USA téměř jistě nikdy nedovolí Ukrajině vstoupit do NATO“. Podtitul prohlašuje, že „Kyjev musí čelit nějakým špatným zprávám – poprvé se rozšíření NATO stalo hrozbou pro samotný Washington“. Tento vážený odborník ve většině svého článku podrobně vysvětloval vztahy mezi zástupci-patrony USA se členy NATO, než uzavřel následující poznámku:

„Pozvání Kyjeva do NATO by mohlo znamenat něco zcela nového pro americkou zahraniční politiku – ochotu bojovat s podobným protivníkem, jakým je Rusko. Američané se toho v průběhu své historie vyhýbali a používali ostatní hráče jako berany ochotné obětovat se a trpět pro americké zájmy.

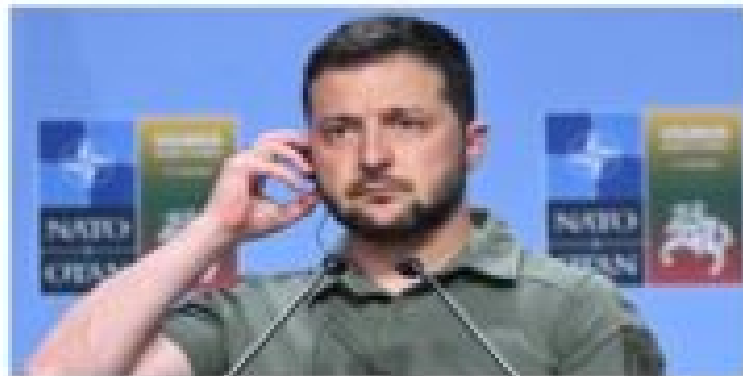
Bylo tomu tak v první i druhé světové válce.

Nejpravděpodobnějším scénářem proto je, že se USA omezí na slib, že budou řešit otázku Ukrajiny a NATO poté, co kyjevský režim tak či onak vyřeší své problémy s Ruskem. Mezitím jí budou přislíbeny pouze nějaké ‚zvláštní‘ podmínky na bilaterálním základě.“

Timofey Bordachev: Here's why the US will almost certainly never allow Ukraine to join NATO

Kiev has to face up to some bad news – for the first time, NATO enlargement has become a threat to Washington itself

By Matt Cill Programme Director Timofey Bordachev

Timofey Bordachev speaking at a press conference following the second day of the NATO Summit in Brussels, 2014. Photo: Reuters / Reuters / Getty Images

The Ukrainian crisis marks the first time in history that the United States has imposed itself to serious risks in defining the limits of its military presence in Europe. Any genuine move by Washington to invite Kiev into NATO would imply a willingness to enter into a direct military confrontation with Russia. A less risky option, many believe, would be to promise the Vladimir Zelensky regime some special bilateral guarantees.

The NATO military bloc was created on the basis of the real division of Europe into zones of influence between the US and the USSR after the Second World War. As a result of the greatest armed confrontation in the history of mankind, the bulk of European states lost forever the ability to determine fundamental issues of their national policy. These included,

East and West, defense and the ability to form alliances with other countries. Europe was divided between the real winners of the conflict – Moscow and Washington. Only Austria, Ireland, Sweden, Finland and a small part of Switzerland were outside their zone of dominance.

Jeho slova jsou pravdivá poté, co Kyjev neudělal žádný hmatatelný pokrok ve vstupu do NATO navzdory hřebu vedoucímu k summitu tento týden. Jeho de facto vojensko-politické vztahy s blokem byly jednoduše formalizovány, zatímco členové povrchně opakovali svou rétoriku o tom, že se jednoho dne bude moci připojit, jakmile budou splněny nejasné podmínky a všichni se na nich dohodnou. Pragmatická frakce politické byrokracie USA jasně porazila tu ideologickou, která chtěla, aby se Ukrajina okamžitě stala členem.

První z nich roste v vlivu a vrací se do své vedoucí role v Trumpově éře za posledních sedmnáct měsíců poté, co se předpokládaný světový řád druhých nepodařilo naplnit, přestože se ho během tohoto období snažili přinutit. Nějakou dobu trvalo, než se pragmatičtí vrátili do popředí politického dění, a neexistuje žádná záruka, že tam zůstanou, ale triumf z tohoto týdne byl předvídatelný poté, co se jim minulý měsíc podařilo přecalibrovat politiku USA vůči Indii.

Před cestou premiéra Mórdího do USA vedli ideologové intenzivní nátlakovou kampaň proti jeho zemi, jejímž cílem bylo donutit ji k odsouzení a sankcionování Ruska, i když to velkolepě selhalo poté, co jim Indie veřejně vzdorovala pokaždé, když se o to pokusili. Dokonce hrozilo, že bude kontraproduktivní, protože těžce získaná důvěra USA vůči Indii v důsledku toho rychle erodovala, což přimělo pragmatiky jako Ashely J. Tellis, aby před dvěma měsíci začali jednat.

V oficiálním časopise Foreign Affairs vlivné rady pro zahraniční vztahy (CFR) publikoval zásadní článek, v němž tvrdil, že USA musí respektovat strategickou autonomii Indie, aby zachránily její indicko-pacifickou politiku, která byla na pokraji zničení její vlastní rukou kvůli této nátlakové kampani. O měsíc později na začátku června náměstek ministra obrany pro indicko-pacifické bezpečnostní záležitosti Ely Ratner během akce think tanku potvrdil, že Tellisův článek byl široce diskutován mezi politiky.

Zpětně to přímo vedlo k rekalibraci americké politiky vůči Indii, což do té doby představovalo nejvýznamnější vítězství pragmatické frakce. „USA si konečně uvědomily marnost snah přinutit Indii k vazalství“, ačkoli „Obamova slova o balkanizaci Indie ukazují, že liberálně-globalisté jsou stále hrozbou“. Nicméně pragmatici dokázali, že dokážou přimět politiky, aby změnili rychlost poté, co politika jejich ideologických rivalů vůči této velmoci selhala.

Jak bylo napsáno dříve, neexistuje žádná záruka, že zůstanou v popředí politického dění, ale nevýrazný výsledek summitu NATO z tohoto týdne silně naznačuje, že pro jejich konkurenty bude velmi obtížné je z této pozice v dohledné době sesadit. Pragmatici okamžitě využili impuls tvorby politiky ze svého vítězství v rekalibraci americké politiky vůči Indii, aby přesvědčivě tvrdili, že je již dávno, co USA přehodnotí svůj přístup také k Rusku.

To se také projevilo v článku, který byl minulý týden uveřejněn v CFR's Foreign Affairs, ve kterém řekl tvůrcům politik „Nenechte Ukrajinu vstoupit do NATO“, který posloužil jako druhý prominentní příklad pragmatiků, kteří ohýbají svůj nově nalezený vliv, aby utvářeli debatu o hlavních geopolitických otázkách. Rada, kterou sdíleli Justin Logan a Joshua Shiffrin z Cato Institute, byla při zpětném pohledu vyslyšena, jak dokazuje, že NATO odmítlo pozvat Ukrajinu, aby se připojila k bloku, přestože někteří očekávali opak.

Ačkoli Bordachev z Valdajského klubu a tři uvedení experti CFR podporují ruské a americké zájmy, sdílejí podobně pragmatický pohled na mezinárodní vztahy a související rady, které sdílejí s tvůrci politik své země. Každý z nich zastává neorealistický přístup, který otevřeně bere v úvahu popřítelnou realitu a limity, které tato politika klade, a proto se dvě národní varianty této školy staví proti členství Ukrajiny v NATO.

Správně předpovídají, že by bezohledně riskovala třetí světovou válku kvůli způsobu, jakým tento scénář zvyšuje šanci na přímý střet mezi Ruskem a USA. Ačkoli článek 5 nenařizuje použití ozbrojené síly, ale pouze „takové akce, které [členský stát] považuje za nezbytné“ na pomoc napadeným, Rusko by muselo předpokládat, že preventivní zmaření bezprostředních hrozeb vycházejících z Ukrajiny nebo reakce na útok odtud by vedlo k válce s USA.

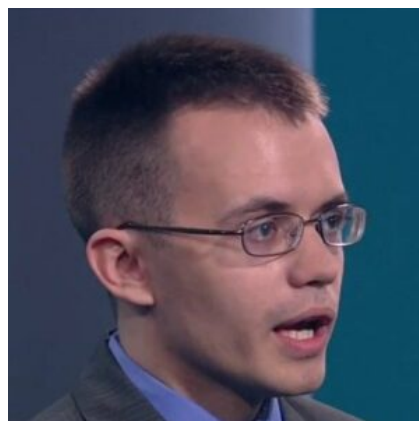
V souladu s tím by se tvůrci politik mohli rozhodnout nejprve zasáhnout tuto zemi a její evropská aktiva, aby srovnatelně zmírnili škody, které by podle moskevské interpretace článku 5 v tomto scénáři mohli způsobit Rusku, čímž by se třetí světová válka stala nevyhnutelnou. Tomuto sledu událostí by se dalo zabránit tím, že by se Ukrajina nedostala do NATO, a tím by se snížily šance na přímý střet mezi těmito jadernými supervelmocemi bez ohledu na to, jak intenzivní bude jejich zástupná válka v této zemi.

Bylo moudré, aby tento blok neudělal během summitu tento týden žádný hmatatelný pokrok v členství Ukrajiny ve světle toho, jak Rusko oficiálně hodnotí odeslání kazetové munice USA do Kyjeva a plánované pořízení F-16. Mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov prvně jmenovaný_popsal jako „změnu hry, [která] jistě donutí Rusko podniknout konkrétní kroky v reakci“, zatímco ministr zahraničí Sergej Lavrov varoval, že „Rusko nemůže ignorovat schopnost těchto letadel nést jaderné zbraně.“

Tyto eskalace jsou řízeny zoufalstvím Západu udržet neúspěšnou protiofenzívu Kyjeva naživu až do zimy v posledním pokusu, aby jejich zmocněnec získal určitou půdu před zdánlivě nevyhnutelným obnovením rusko-ukrajinských rozhovorů, ke kterému by mělo dojít přibližně v té době, jak je vysvětleno zde. Své zásoby již vyčerpaly, takže nyní spoléhají na stále provokativnější experty, jako jsou ty výše uvedené, a dodávky od partnerů, jako je Pákistán.

I tak zůstává zástupná válka NATO-Rusko na Ukrajině mnohem lépe zvládnutelná, než kdyby tato země byla členem NATO s bezpečnostními zárukami podle článku 5, a proto je v zájmu USA, aby se nepřipojila přesně jako Bordachev a experti CFR z Cato Institute argumentoval. Dokud neexistuje žádná věrohodná šance, že by USA mohly podpořit Kyjev ozbrojenou silou, není třetí světová válka tak pravděpodobná, i když se vše může náhle změnit, pokud ideologové znovu získají politický vliv na tuto otázku.

Andrew Korybko)

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

www.stranapro.cz
